

Buynyts'kyy., 394 p. (in Ukr.).

12. Iedynak, G. A., Plakhtiy, P. D., Yatsenyuk, Yu. P. (2000), Fizychna kul'tura v shkoli (molodomu spetsialistu): metod. posibnyk. Kam"yanets'-Podil's'kyi: Abetka, 305 p. (in Ukr.).

13. Iedynak, G. A., Mytskan, B. M., Galamanzhuk, L. L. (2011), "Teoretyko-metodychni osnovy rukhovoyi diyal'nosti ditey z tserebral'nym paralichem u fizychnomu vykhovanni". Visnyk Prykarpat-s'koho universytetu. Fizychna kul'tura, Issue 13, 108-128. (in Ukr.).

14. Iedynak, G. A., Mytskan, B. M., Ostap'yak, Z. M. (2012), "Reabilitatsiya pislya insultu: kompleksnyy pidkhd". Visnyk Prykarpat-s'koho universytetu. Fizychna kul'tura, Issue 15, 115-126. (in Ukr.).

15. Yenikyeyev, A. R. (2008), "Rol' faktoriv ryzyku v rozvytku i prohresuvanni skoliozu u ditey ta pidlitkiv". Pediatriya, no 1, 84-87. (in Rus.).

16. Zharova, I. V. (2005), "Dynamika stanu kistkovoyi tkanyny u khvorykh osteokhondrozom i ploskostopisty pry provedenni kursu fizychnoyi reabilitatsiyi". Teoriya i metodyka fizychnoho vykhovannya i sportu, no 9, 70-74. (in Ukr.).

17. Zaikin, A. V. (2009), "Aktual'ni psykhologo-pedahohichni problemy zberezheniya zdorov'ya ditey v systemi shkil'noyi osvity". Problemy suchasnoyi psykhohiyi, Issue 4, 107-117. (in Ukr.).

18. Zaikin, A. V. (2011), "Problemy zdorov'ya i rozvytku osobystosti v systemi shkil'noyi osvity". Fizychna kul'tura, zdorov'ya natsiyi, Issue 12, 158-163. (in Ukr.).

19. Zaikin, A. V., Mel'nyk, S. Yu. (2013), "Osoblyvosti fizychnoho vykhovannya uchniv 5-9 klasiv pry defektakh postav". Zbirnyk materialiv naukovykh doslidzhen' studentiv ta mahistrantiv KPNU imeni Ivana Ohiyenka. Fakul'tet fizychnoyi kul'tury, Issue 5, 143-145. (in Ukr.).

20. Litovka, I. P. (2010), "Korektsiya zmin stanu kistkovoyi tkanyny pry defitsyti navantazhen". Fiziologichnyy zhurnal, Vol. 56 (3), 56-57. (in Ukr.).

21. Sovtysik, D. D., Bodyan, O. P., Lishchuk, V. V. (2007), "Osoblyvosti systemy profilaktyky osteokhondrozu khrebta u lehkoatletiv". Naukovi pratsi KPDU, Vol. 3, 176-178. (in Ukr.).

22. Shyjan, B. M., Iedynak, G. A., Petryshyn, Yu. V. (2013). Naukovi doslidzhennya u fizychnomu vykhovanni ta sporti. 2-nd ed. Kam"yanets'-Podil's'kyi, 280 p. (in Ukr.).

23. DePauw, K. P., Gavron, S. J. (2005). Disability and sport, 2nd ed. Champaign, IL: Human Kinetics.

24. Iedynak, G., Galamandjuk, L., Mysiv, V., Mazur, V., Kljus, O., Balatska, L., Yurchyshyn, Yu. Peculiarities of the success achievement motivation display of elite athletes with cerebral palsy when preparing for basic competitions. J of Phys Education and Sport. 2017. Vol. 17(3). 2019-2023. doi:10.7752/jpes.2017.03202

25. Kitsios, A., Domoutsoglou, A., Lazaridis, S., Zaggelidis, G. (2009). The effect of a 12-week physiotherapy program with respiratory exercises on the vital capacity and forced vital capacity in adult males and females with cerebral palsy. J of Phys Education and Sport, 9(3), 1-6.

26. Martin, J. J. (2006). Psychosocial aspects of youth disability sport. Adapted physical activity quarterly, 23(1), 65-77. doi.org/10.1123/apaq.23.1.65

27. Yedynak, G., Prusik, K. (2013). Physical rehabilitation of children with orthopedic foot deformities in children with amendments the musculo-skeletal system. J Of Health Sciences, 3(8). 27-36.

28. Wilmore, J. H., Costill, D. L., Kenney, L. W. (2012). Physiology of sports and exercise, 5th ed. Champaign, IL: Human Kinetics.

УДК: 796.015.134:796.853.23

Загура Федір

кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент

Львівський державний університет фізичної культури імені Боберського, м. Львів

Шевців Ульяна,

кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент

Львівський державний університет фізичної культури імені І. Боберського, м. Львів

Іваночко Оксана

кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент

Львівський національний медичний університет імені Д. Галицького, м. Львів

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТЕХНІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ЮНИХ ДЗЮДОЇСТІВ ІГРОВИМ МЕТОДОМ

В статті розглянуті питання пов'язані з особливостями використання ігор з елементами односторонь та спеціалізованих ігрових комплексів з юними дзюдоїстами на етапі початкової підготовки для формування технічної майстерності. Визначено завдання для використання ігор, їх значення для навчання техніко-тактичних дій та формування морально-вольових якостей борців-початківців в дзюдо.

Ключові слова: *ігри, спеціалізовані ігрові комплекси, дзюдо, етап початкової підготовки, формування технічної майстерності.*

Федор Загура, Ульяна Шевців, Оксана Іваночко. Особенности формирования технического мастерства юных дзюдоистов игровым методом. *В статье рассмотрены вопросы, связанные с особенностями использования*

игр с элементами единоборств и специализированных игровых комплексов с юными дзюдоистами на этапе начальной подготовки для формирования технического мастерства. Определены задачи для использования игр, их значение для обучения технико-тактических действий и формирования морально-волевых качеств борцов начинающих в дзюдо.

Ключевые слова: игры, специализированные игровые комплексы, дзюдо, этап начальной подготовки, формирования технического мастерства.

Fedir Zahura, Ulyana Shevtsiv, Oksana Ivanochko. Features of the formation of the technical skill of young judo gameplay method. The article deals with the peculiarities of the use of games with elements of single matches and specialized game complexes with young judoists at the initial training stage for the formation of technical skills. The tasks for the use of games, their significance for the training of technical and tactical actions and the formation of moral and volitional qualities of beginner wrestlers in judo are determined. With the help of methods of theoretical analysis and generalization of scientific-methodical literature and empirical data, documentary materials and the world Internet information network, pedagogical observations have established the expediency of the use of the game method for the formation of technical preparedness of young judoists. Thus, the use of games with the elements of single matches and specialized game complexes in the early stages of training can create conditions for the rapid learning of preparatory, profile elements of combat and basic actions. At the same time games cause a keen interest in beginners, which increases their activity, emotionality, make themselves, creatively approach to solving motor tasks, and also contribute to the formation of optimal physical and mental qualities of fighters. Despite the simplicity, games and game complexes, which are formed from elements of the simplest kinds of single-matches, have a certain target guide that helps to form skills and abilities of sports fighting, and also allows, in a certain way, to identify and determine the level of development of motor qualities of athletes-beginners. In such games, young wrestlers first become acquainted with the requirements of the fight, independently solve their tasks. All knowledge, skills and abilities, acquired together with the assimilation of game complexes, allow you to engage in a new way, comprehend the significance of movements and techniques, as well as the possibility of their conduct in the struggle. The benefit of games, in our opinion, lies in the fact that in them, against the background of comprehensive physical training, formed the first idea of how to achieve superiority over the opponent. In the future, it is planned to develop new training tasks in the form of games and specialized game complexes, depending on the age, gender and fitness of athletes.

Keywords: games, specialized game complexes, judo, stage of initial training, formation of technical skill.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день дзюдо, активно розвивається у всіх регіонах України. Поряд із розв'язанням завдань зміцнення здоров'я, різнобічної фізичної підготовки правильно підібрана методика навчання дзюдо юних спортсменів сприяє вихованню професійних спортсменів, а також створює передумови для масового залучення дітей до систематичних занять цим видом спорту. Значна кількість дітей захоплюється різними видами порту, але певна їх кількість віддають перевагу саме одноборствам, зокрема – дзюдо. В теорії і практиці спортивної боротьби, і насамперед, в боротьбі дзюдо, постійно існує необхідність формування і вдосконалення технічної майстерності як необхідного підґрунтя для перемог у змаганнях різних рівнів.

Проте, на даний час розроблено декілька навчальних програм і підходів до тренувальних занять [1, 2]. Особливо недостатньо висвітлено формування базової техніки юних дзюдоїстів на етапі початкової підготовки. Його основним завданням є поглиблений розвиток фізичних якостей, який підводить до максимальної реалізації індивідуальних можливостей. Досягнення високих спортивних результатів в умовах зростання конкуренції вимагає постійного вдосконалення технічної майстерності спортсмена. При цьому рівень технічної підготовленості в більшості випадків досягається шляхом поєднання технічної підготовки і спрямованої фізичної підготовки. У даний час найважливішою проблемою в дзюдо є недостатньо приділена увага і виховання спортсменів на етапі початкової підготовки. На жаль, в теорії боротьби цьому питанню приділено мало уваги, переважна більшість досліджень проведена із спортсменами високого класу [3, 9]. Результат багаторічної спортивної підготовки та термін збереження високого рівня спортивної форми у дзюдо залежить від багатьох факторів, одним з яких є побудова міцного фундаменту для нарощування техніко-тактичного арсеналу та розвитку спеціальних фізичних здібностей спортсменів. Вирішення цього завдання відбувається засобами загальної фізичної підготовки на початковому та базових етапах спортивного удосконалення, що співпадає з періодом активного біологічного і психічного розвитку юних дзюдоїстів [8].

Зв'язок роботи з науковими планами, темами. Роботу виконано згідно зі Зведеним планом НДР у сфері фізичної культури і спорту на 2016–2020 роки» у межах теми (ЛДУФК) «Моделювання та прогнозування інтегральної підготовки кваліфікованих спортсменів різної статі у силових видах спорту».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі фахівці зі спортивної боротьби висловлювали думку про існування протиріч технічної підготовки, які полягали в тому, що методика початкового навчання будувалася за такою схемою: розучування структури одиночних прийомів на нерухомому партнері і без опору, вивчення захисних дій, освоєння контрприймів, оволодіння деяких комбінацій, закріплення вивченої техніки в навчальних, тренувальних і змагальних сутичках, вивчення тактики [6, 7].

Така методика початкового навчання ускладнювала перехід від засвоєння атаквальних дій на нерухомому партнері – до суперника, який чинив опір. Однак, сучасна боротьба, у зв'язку із зміною правил та системи проведення змагань вимагає від борців миттєвих вирішень техніко-тактичних завдань, які повинні реалізовуватися в процесі багаторічної підготовки.

Згідно з програмами для ДЮСШ [1, 2], техніка нових прийомів вивчається протягом усіх етапів багаторічної підготовки. На кожен рік початкового навчання заплановано вивчення 4 прийомів боротьби в стійці та 4 прийомів у партері,

однак захисних дій і контрприйомів пропонується набагато більше. На основі досліджень встановлено, що базова техніка повинна вивчатися без внесення динамічних перешкод, що забезпечує формування міцних серединних координаційних структур прийомів.

З іншого боку, вивчення нових атакуючих дій в процесі всього періоду багаторічної підготовки не приносить успіху, оскільки ймовірність включення в технічний арсенал борця прийомів, що вивчаються на пізніх етапах підготовки низька. Тому, на наш погляд, на початковому етапі багаторічної підготовки необхідно створювати передумови і забезпечувати борців міцним діапазоном рухових дій, який допоміг би безперешкодно в майбутньому оволодіти прийомами дзюдо.

На думку багатьох авторів і фахівців зі спортивної боротьби є перспективними і актуальними дослідження питання розробки та застосування ігрового методу, а також питання класифікації спеціалізованих ігрових комплексів з їх методичними обґрунтуваннями [4, 5, 6, 9].

Враховуючи рівень розвитку довільної уваги і мотивацію до рухової діяльності в умовах ранньої спеціалізації при засвоєнні умінь і навичок ведення одноборства кращою є ігрова форма подачі навчального матеріалу, яка містить тактичні елементи поєдинку і будується на базі певних комплексів технічних дій. Тому основою підготовки борців на початковому етапі є ігри та ігрові комплекси, що складаються з простих видів одноборств. Однак, ці питання в теорії і практиці висвітлені неповністю.

Тому **метою** нашого дослідження є формування технічної майстерності юних дзюдоїстів ігровим методом.

Методи дослідження. В ході дослідження нами було використано: теоретичний аналіз і узагальнення науково-методичної літератури та емпіричних даних, документальних матеріалів та всевітньої інформаційної мережі Інтернет, педагогічні спостереження.

Результати досліджень та їх обговорення. Ідея широкого використання ігрового методу в процесі підготовки юних борців присутня у багатьох публікаціях, пов'язаних з проблемами початкового навчання [4, 5, 6, 7]. Автори систематизували ігри для розвитку фізичних якостей з елементами спеціальних вправ борців, виділили естафети та ігри з елементами техніки спортивної боротьби в стійці і партері. Наявність великої кількості методичного матеріалу роблять ці дані корисними для тренерів, які займаються із юними борцями. Однак ігрові завдання, в більшості випадків, не досить чітко моделювали окремі епізоди поєдинків. Запропоновані умови ігор обмежують самостійність рішень окремих ситуацій, властивих реальному поєдинку. Мало приділялося уваги навичкам маневрування, використання різних захватів, що зустрічаються в спортивній боротьбі [3, 8, 9].

Пізніше були опубліковані матеріали з основ підбору ігрових завдань для юних борців дзюдоїстів. Автори обрали предметом розробки ігри-завдання, що моделюють дії, характерні для окремих епізодів поєдинку (маневрування в заданій позі; подолання найпростіших блокуючих дій суперника; утримання заданого захвату; тиснення в захватах; продовження поєдинку в несприятливих положеннях) [6, 7].

У публікаціях Є.Я.Крупника зі співавторами (2014), розглядалися рухливі ігри, як засіб підготовки юних самбістів. Автори повторили основні ідеї попередніх робіт, запропонувавши деякі ігри без пояснення їх змісту. Проте дана робота була запропонована при використанні ігрових завдань в засвоєнні техніко-тактичного арсеналу стосовно до інших видів боротьби [5].

На думку багатьох авторів і фахівців зі спортивної боротьби є перспективними і актуальними дослідження питання розробки та застосування ігрового методу, а також питання класифікації спеціалізованих ігрових комплексів з їх методичними обґрунтуваннями [4, 5, 6, 8, 9].

Метою проведення ігор з елементами одноборств має бути оволодіння міцних навичок використання початкових і підготовчих дій за рахунок високого емоційного збудження, формування рухового багажу та розвиток спеціальних фізичних і координаційних якостей.

На основі аналізу та узагальнення науково-методичної літератури, педагогічних спостережень за навчально-тренувальним процесом та емпіричних даних, нами були визначені наступні завдання для використання ігор з борцями-початківцями:

1. Оволодіти навичками статичного збереження стійкості в умовах одноборств.
2. Оволодіти навичками динамічного збереження стійкості в умовах одноборств.
3. Оволодіти навичками утримання захватів.
4. Оволодіти навичками збереження захватів.
5. Оволодіти навичками звільнення від захватів.
6. Оволодіти навичками ухилення від захватів.
7. Оволодіти найпростішими елементами тактики боротьби.
8. Виховання морально-вольових якостей.

При роботі з групами початкової підготовки юних дзюдоїстів, необхідно враховувати наступні особливості використання ігор та спеціалізованих ігрових комплексів:

- Спеціалізовані ігрові комплекси є втіленням змісту ігрового методу стосовно боротьби. Однак занадто часті змагання з ігрових комплексів, пов'язані з хвилюванням дітей (перемоги і поразки), не повинні перенапружувати їх психіку, робити байдужими до поєдинків;

- Назви ігор-завдань носять формальний характер порівняно з істинним впливом на організм початківців. Комплексність базових рухів сприяє оволодінню, як окремими елементами техніки боротьби, так і окремими епізодами ведення одноборств, які у спрощеному вигляді складають основу поєдинку;

- Зміна умов виконання спеціалізованих ігрових комплексів (ускладнення або спрощення) кожен раз несе якісно

новий зміст, як з позиції запропонованих вимог до борців, так – і з точки зору ефекту впливу;

- Спеціалізовані ігрові комплекси повинні бути задумані, як сукупність ігор-завдань, вправ борця з елементами акробатики, спеціальних вправ, які передбачають багатосторонність впливів, як на розвиток специфічних рухових якостей борців-початківців, так і на елементи рухової діяльності. Загально-підготовчі і спеціальні вправи (без партнера, з приладами і без них) більшою мірою удосконалюють фізичні якості борців. Вправи з партнером, що моделюють окремі сторони одноборства, виховують психологію ставлення до суперника, і до змагальної діяльності;

- Творче використання ігрового матеріалу дозволяє охопити процес початкового, поступового оволодіння базовими елементами боротьби, починаючи від елементів і закінчуючи поєдинками з усіма його особливостями, притаманними реальній сутичці;

- Працюючи за програмами на основі ігрових комплексів можна досягнути більш швидкого та ефективного формування навичок ведення одноборства. Будучи сприятливим фоном освоєння прийомів, ігри розвивають якості, що необхідні борцям, сприяють виявленню здібних дітей, роблять тренування більш плідними й емоційними. Ігрові комплекси дозволяють обходитися мінімальним обладнанням місць занять і не висувають жорстких вимог до спортивної спеціалізації викладачів;

- Незважаючи на простоту, ігри та ігрові комплекси, що сформовані з елементів найпростіших видів одноборств мають певну цільову настанову, яка допомагає формувати вміння і навички ведення спортивної боротьби, а також дозволить, у певному плані, виявити і визначити рівень розвитку рухових якостей спортсменів-початківців. У таких іграх юні борці вперше знайомляться з вимогами ведення сутички, самостійно вирішують поставлені перед ними завдання;

- Усі знання, вміння і навички, що здобуваються разом із засвоєнням ігрових комплексів, дозволяють займатися повному, осмислювати значимість рухів і прийомів, а також можливість їх проведення в боротьбі. Користь ігор, на наш погляд, полягає в тому, що в них на фоні всебічної фізичної підготовки формується перші уявлення про способи досягнення переваги над суперником.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, використання ігор з елементами одноборств та спеціалізованих ігрових комплексів на початковому етапі підготовки юних дзюдоїстів дозволяють створювати умови для швидкого засвоєння підготовчих, профілюючих елементів боротьби і базових дій. При цьому ігри викликають жвавий інтерес у початківців, що підвищує їх активність, емоційність, змушують самостійно, творчо підходити до вирішення рухових завдань, а також сприяють формуванню оптимальних фізичних і психічних якостей борців.

У подальшому планується розробка нових тренувальних завдань у формі ігор та спеціалізованих ігрових комплексів в залежності від віку, статі та підготовленості спортсменів.

Література

1.Дзюдо: чоловіки, жінки. Навчальна програма для дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл олімпійського резерву, шкіл вищої спортивної майстерності та спеціалізованих навчальних закладів спортивного профілю / А.Ф.Алексєєв. – Київ, 2015. – 107 с.

2.Дзюдо: чоловіки, жінки. Навчальна програма для дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл олімпійського резерву, шкіл вищої спортивної майстерності та спеціалізованих навчальних закладів спортивного профілю / Ю.О.Юхно, С.О.Гайдай. – Київ, 2015. – 128 с.

3.Ананченко К. В. Техніко-такт. підготовка дзюдоїстів високого класу на основі аналізу модельних характеристик. Харків, 2007; С. 19.

4.Загуга Ф.І. Специфіка роботи з дітьми в секціях спортивної боротьби Фізична культура, спорт і реабілітація в закладах освіти./ Збірник наукових праць. – Рівне: РДГУ, 2011. – Випуск № 5. – С. 261-265.

5.Крупник Е.Я. Игровые комплексы в оптимизации мастерства борцов: учебно-методическое пособие / Е.Я. Крупник, В.Л. Щербаков. – М. : Советский спорт, 2014. – 176 с.: ил.

6.Филатович М. М.. Специализированные подвижные игры в технико-тактич. под-ке юных борцов. Научное обоснование физ. воспитания, спортивной тренировки и подготовки кадров по физ. культуре и спорта: междунар. науч. – практич. конф.; Минск, 2009; 2, с. 282–285.

7.Шиндригось В.І.. Рухливі ігри з елементами єдиноборств. Методичні рекомендації. – Тернопіль, 2006; С. 44.

8.Горбунов Г. Д.. Дзюдо: підручник. 2007; С. 278.

9.Есінк Х.О.. Дзюдо: підручник. Фізкультура і спорт, 2011; С. 110.

10. Ягелло В. Игровые формы борьбы в тренировочном процессе молодых дзюдоистов/ В. Ягелло// Ученые записки университета имени П.Ф. Лесгафта. Физическое воспитание студентов.- СПб.: 2003 №1. – 13-26 с.

Reference

1.Dziudo: choloviky, zhinky. Navchalna prohrama dlia dytiachyo-yunatskykh sportyvnykh shkil, spetsializovanykh dytiachyo-yunatskykh shkil olimpiiskoho rezervu, shkil vyshchoi sportyvnoi maisternosti ta spetsializovanykh navchalnykh zakladiv sportyvnoho profiliiu / A.F.Alieksieiev. – Kyiv, 2015. – 107 s.

2.Dziudo: choloviky, zhinky. Navchalna prohrama dlia dytiachyo-yunatskykh sportyvnykh shkil, spetsializovanykh dytiachyo-yunatskykh shkil olimpiiskoho rezervu, shkil vyshchoi sportyvnoi maisternosti ta spetsializovanykh navchalnykh zakladiv sportyvnoho profiliiu / Yu.O.lukhno, S.O.Haidai. – Kyiv, 2015. – 128 s.

3.Ananchenko K. V. Tekhniko-takt. pidhotovka dziudoistiv vysokoho klasu na osnovi analizu modelnykh kharakterystyk. Kharkiv, 2007; S. 19.

4.Zahura F.I. Spetsyfika roboty z ditmy v sektsiakh sportyvnoi borotby Fizychna kultura, sport i reabilitatsiia v zakladakh osvity./ Zbirnyk naukovykh prats. – Rivne: RDHU, 2011. – Vypusk № 5. – S. 261-265.

5. Krupnyk E.Ia. Yhrovyie kompleksy v optymyzatsyyi masterstva bortsov: uchebno-metodycheskoe posobyie / E.Ia. Krupnyk, V.L. Shcherbakov. – M. : Sovetskyi sport, 2014. – 176 s.: yl.
6. Fylatovych M. M.. Spetsyalyzovannyye podvyzhnyie yhry v tekhniko-taktych. pod-ke yunykh bortsov. Nauchnoe obosnovanye fiz. vospytaniya, sportyvnoi trenirovki y podgotovki kadrov po fiz. kulture y sporta: mezhdunar. nauch. – praktych. konf.; Mynsk, 2009; 2, s. 282–285.
7. Shyndryhos V.I.. Rukhlyvi ihry z elementamy yedynoborstv. Metodychni rekomendatsii. – Ternopil, 2006; S. 44.
8. Horbunov H. D.. Dziudo: pidruchnyk. 2007; S. 278.
9. Esink Kh.O.. Dziudo: pidruchnyk. Fizkultura i sport, 2011; S. 110.
10. Iahello V. Yhrovyie formy borby v trenyrovochnom protsesse molodykh dziudoystov/ V. Yahello// Uchenyye zapysky unyversyteta ymeny P.F. Leshafta. Fyzycheskoe vospytanye studentov.- SPb.: 2003 №1. – 13-26 s.

УДК 616-056.2+ 613.95+616.28-008.13

Заставна О.М.

**кандидат наук фізичного виховання та спорту
асистент кафедри фізичної терапії, ерготерапії.**

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. м.Івано-Франківськ

ОЦІНКА СТАНУ ЗДОРОВ'Я ТА РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ З СЕНСОНЕВРАЛЬНОЮ ПРИГЛУХУВАТІСТЮ II - III СТУПЕНЯ ЗА ОПИТУВАЛЬНИКАМИ

Згідно зі світовою статистикою, порушення слуху є найрозповсюдженішою патологією у новонароджених. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВОЗ) сьогодні у світі на 1000 новонароджених із нормальним слухом припадає одна дитина з вираженим ступенем приглухуватості, а сенсоневральна приглухуватість середнього ступеня порушення слуху присутні у 1-2% новонароджених. Мета. Висвітлення стану здоров'я та стану рухової активності дітей з сенсоневральною приглухуватістю II - III ступеня за показниками опитувальника. Матеріали. Опитувальники для з'ясування основних скарг стану здоров'я, фізичну активність, увагу. Результати. Представлені результати опитування дітей на основі результатів оцінки психомоторного розвитку. Висновки. Обстеження слабочуючих дітей встановило, що зміни у стані їх здоров'я характеризуються рядом суб'єктивних та об'єктивних ознак. Найпоширенішими скаргами у дітей з порушенням слухом були підвищена сонливість, знижена фізична активність, прискорена втома, неувважність, низький інтерес до контакту з оточуючими, часті захворювання. Стан добової рухової активності слабочуючих дітей був достовірно нижчим у порівнянні з показником дітей з нормальним слухом. Перспективою подальших досліджень вбачаємо розробку реабілітаційних заходів для даного контингенту хворих.

Ключові слова. сенсоневральна приглухуватість, стан здоров'я, фізичні якості.

Заставна О. Оценка состояния здоровья и двигательной активности детей школьного возраста с сенсоневральной тугоухостью II - III степени по опроснику. Согласно мировой статистике, нарушение слуха является Самым распространенным патологией у новорожденных. По данным Всемирной организации здравоохранения (ВОЗ) сегодня в мире на 1000 новорожденных с нормальным слухом приходится один ребенок с выраженной степенью тугоухости, а сенсоневральная тугоухость средней степени нарушения слуха присутствуют в 1-2% новорожденных. Цель. Освещение состояния здоровья и состояние двигательной активности детей с сенсоневральной тугоухостью II - III степени по показателям опросника. Материалы. Опросники для выяснения основных жалоб состояния здоровья, физическую активность, внимание. Результаты. Представлены результаты опроса детей на основе результатов оценки психомоторного развития. Выводы. Обследование слабослышащих детей установило, что изменения в состоянии их здоровья характеризуются рядом субъективных и объективных признаков. Самыми распространенными жалобами у детей с нарушением слухом были повышенная сонливость, сниженная физическая активность, ускоренная усталость, рассеянность, низкий интерес к контакту с окружающими, частые заболевания. Состояние суточной двигательной активности слабослышащих детей был достоверно ниже по сравнению с показателем детей с нормальным слухом. Перспективой дальнейших исследований видим разработку реабилитационных мероприятий для данного контингента больных.

Ключевые слова: сенсоневральная тугоухость, состояние здоровья, физические качества, дети

Zastavna Olha. Assessment of the state of health and motor activity of school-age children with sensorineural hearing loss II III degree by questionnaires. According to the world statistics, the hearing impairment is the most common pathology in newborns. According to the World Health Organization (WHO), today in the world there is one child with a pronounced degree of hearing loss accounts for 1000 newborns with normal hearing, and sensorineural hearing impairment of moderate hearing disorder is present in 1-2% of newborns. The purpose of the study was to highlight the state of health and the state of motor activity of children with sensorineural hearing loss of II - III degree based on the indicators of the questionnaire.

The materials and methods of the study. Synthesis and analysis of scientific and methodological sources. Subjective health, physical activity, attention. The study was conducted on the basis of the Centre of Rehabilitation for Children with hearing impairment and the languages of the ODCP. 40 children of school age were surveyed. The primary group 1 (OG1) consisted of 21 children aged 7.2 ± 0.1 years (10 boys, 11 girls), the control group (KG1) consisted of 19 children. The exclusion criteria were